

РЕШЕНИЕ

№ 17439

гр. С, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П Н. А.
като разгледа докладваното от С И Гражданско дело № 20231110129131 по описа за 2023 година

Предявен е иск от Ж. А. Х., ЕГН *****, с адрес гр.С, чрез адв.Ч., със съдебен адрес гр.С, ул.“П” № 5, ет.3, офис 1, насочен срещу С О, ЕИК ..., с адрес гр.С, ул.“М” № 33, представлявана от кмета Й Ф, за признаване за установено, че ищеца не дължи на ответника сумата от 100.00 лв., представляваща наложена глоба с наказателно постановление № .../10.11.2014 г., издадено от зам.кмета на С О, за събирането на която е образувано изп.дело № ... по описа на ЧСИ М Б, рег.№ ... от КЧСИ, поради погасяване на правото за изпълнение на така наложеното наказание.

В исковата молба се сочи, че процесното наказателно постановление е влязло в сила на 27.04.2015 г., а на 19.07.2016 г. е образувано изп.дело пред ЧСИ М Б. Ищецът аргументира становище, че по това изп.дело не са извършвани изп.действия, поради което давността за предаденото за събиране вземане е изтекла на 27.04.2018 г. Ищецът излага и аргументи, че междувременно е изтекъл и двугодишния срок за изпълнение на наложеното наказание глоба, въведен с разпоредбата на чл.82, ал.1, б.“а” от ЗАНН.

С оглед на това ищецът иска да бъде постановено решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника С О, че не дължи сумата в размер на 100.00 лева, представляваща административно наказание – "глоба", наложена с Наказателно постановление № .../10.11.2014 г., издадено от зам.кмета на С О.

Ответникът С О в срока по чл. 131 от ГПК не е депозирала отговор на исковата молба.

В съдебно заседание страните се представляват от пълномощници, като пълномощникът на ищеца поддържа иска, а този на ответника го оспорва.

По делото са ангажирани писмени доказателства.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният в настоящето производство иск е с правно основание чл.439 ГПК.

С иска по чл.439 от ГПК се цели установяване недължимостта на вземането, предмет на започнало принудително изпълнение поради настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, факти. В случая ищцата се позовава на настъпила погасителна давност по отношение вземане на ответника от 100.00 лв., представляващо наложена глоба с наказателно постановление № .../2014 от 07.03.2014 г. на зам.кмета на С О, за което вземане е образувано изпълнително дело при ЧСИ, като оспорва и начислените такси и разноски от ЧСИ в изп.производство.

На първо място следва да се посочи, че съгласно нормата на чл. 162, ал. 2, т. 7 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания по влезли в сила наказателни постановления. Същите, съгласно чл.163, ал.1 от ДОПК се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон не е предвидено друго, като съгласно чл.163, ал.3 същите се събират от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон не е предвидено друго. С разпоредбата на чл.163, ал.4 от ДОПК е предвидено, че в случаите, когато публичните вземания са възложени за събиране на съдебен изпълнител, събирането им се извършва по реда на ГПК. С оглед дадените разяснения с определение № 5 от 04.02.2020 г., постановено по адм.д.№ 66/2019 г. по описа на ВАС, смесен 5 чл. с-в, постановено по реда на чл.135, ал.4 от АПК, след като е образувано изпълнително дело по реда на ГПК, на основание чл.163, ал.4 от ДОПК събирането на публичното задължение се извършва по ГПК, като защитата срещу изпълнението също се провежда по предвидените в ГПК производства по обжалване действията по изпълнението - чл.435 и сл. от ГПК и по исков ред по чл.439 от ГПК. В този смисъл е и постановеното определение № 48/22.05.2018 г. по адм.д.№ 34/2018 г. по описа на Върховния административен съд, на смесен 5-членен състав на ВКС и ВАС.

Наследващо място, следва да се отбележи, че в съдебната практика се приема, че чрез иска по чл.439 от ГПК макар да се оспорва изпълнението, всъщност се касае за отрицателен установителен иск за оспорване на вземането на вискателя, който може да бъде основан само на обстоятелства, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, в което е постановено решението, което се изпълнява. Евентуален спор относно дължимостта на таксите, начислени в изп.производство въз основа на Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ, следва да бъде разрешен по реда за обжалване на действията на съдебния изпълнител – по арг. от чл.435, ал.2, т.7 от ГПК /в този смисъл решение № 58 от 20.07.2022 г., постановено по т.д.№ 309/2021 г. по описа на ВКС, I т. о., ТК/.

С оглед на това съдът приема, че предявеният иск е допустим като следва да бъде разгледана дължимостта на сумата от 100.00 лв., представляваща наложена от ответника глоба с наказателно постановление, за събирането на която е образувано изп.дело № ... по описа на ЧСИ М Б, рег.№ ... от КЧСИ. Производството по исковете за признаване недължимостта на начислени в изп.производство такси следва да бъде прекратено.

По основателността на приетия за допустим иск, съдът намира следното:

По делото не е спорно, а и от представените писмени доказателства се установява, че с влязло в сила на 27.04.2015 г. наказателно постановление № .../10.11.2014 г., издадено от зам.кмета на С О, е наложена глоба на ищеца в размер на 100.00 лв., както и че за събирането ѝ, през 2016 г. е образувано изп.дело № ... по описа на ЧСИ М Б, рег.№ ... от КЧСИ, по молба на С О.

Съобразно въприетото в Тълкувателно решение № 2/12.04.2017 г., постановено по т. д. № 3/2016 г. по описа на ВАС, глобата е вид административно наказание, предвидено в чл.13, б."б" от ЗАНН, като съгласно чл.79, ал.1 от ЗАНН, наказателните постановления и решенията на съда, с които са наложени глоби или са присъдени парични обезщетения в полза на държавата, се изпълняват по реда за събиране на държавни вземания. Предвид това, че се касае за наложено административно наказание, приложим е чл.82, ал.1, б."а" вр. ал.2 и

ал.3 от ЗАНН, който предвижда, че глобата не се изпълнява ако са изминали 2 години от влизане в сила на акта, с който тя е наложена, като независимо от спирането или прекъсването на давността административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора този срок. В ал.4 на чл.82 от ЗАНН е посочено, че това правило не се прилага ако за събирането на глобата е образувано изп.производство.

Както се посочи вече наказателното постановление, с което е наложено наказанието на ищеца е влязло в сила на 27.04.2015 г., а изп.дело за събиране на глобата е образувано през 2016 г., т.е. в срока по чл.82, ал.1, б.“а“ от ЗАНН. Ответникът, чиято е доказателствената тежест обаче не ангажира доказателства, че е предприел действия, които са в състояние да прекъснат започналата да тече на 27.04.2015 г. давност. В тази насока следва да се има предвид, че в т.10 от ТР № 2/2013 г. на ОСГТКВКС се приема, че в изпълнителния процес давността се прекъсва многократно – с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Според ВКС, ищецът няма нужда да поддържа висящността на исковия процес, но трябва да поддържа със свои действия висящността на изпълнителния процес като внася съответните такси и разноски за извършването на изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ (извършване на опис и оценка, предаване на описаното имущество на пазач, отваряне на помещения и изнасяне на вещите на длъжника и др.), както и като иска повторение на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности.

Такива действия, както се посочи вече, не се установи да са предприети от страна на вискателя, както липсват и данни за други настъпили след влизане в сила на изп.основание обстоятелства по смисъла на чл.115 или чл.116 ЗЗД, обуславящи прекъсване или спиране на давностния срок, поради което правото на кредитора за принудително удовлетворение на оспорената глоба е погасено, а предявеният отрицателен установителен иск в тази насока е основателен и следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора, единствено ищецът има право на разноски, каквото искане е направил. Ищецът претендира заплатена държавна такса в размер на 50.00 лв., а напълномощникът му да бъде присъдено възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата. Видно от представения от адв.Ч. договор за правна помощ и съдействие, той е упълномощен от ищеца при условията на чл.38, ал.1, т.2 от ЗА.

Съобразно материалният интерес по делото и предвиденото в чл.7, ал.2, т.1 и от Наредба № 1 на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждението на адв.Ч. възлиза на 400.00 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на С О, ЕИК ..., с адрес гр.С, ул.“М” № 33, представлявана от кмета Й Ф, че Ж. А. Х., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.С, ул.“П” № 5, ет.3, офис 1, не ѝ дължи сумата от 100.00 лв., представляваща наложена глоба с наказателно постановление № .../10.11.2014 г., издадено от зам.кмета на С О, за събирането на която е образувано изп.дело № ... по описа на ЧСИ М Б, рег.№ ... от КЧСИ.

ОСЪЖДА С О, ЕИК ..., с адрес гр.С, ул.“М” № 33, представлявана от кмета Й Ф, да заплати на Ж. А. Х., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.С, ул.“П” № 5, ет.3, офис 1, сумата от 50.00 лв., представляваща направени от ищеца разноски по делото, съобразно

изхода му.

ОСЪЖДА С О, ЕИК ..., с адрес гр.С, ул."М" № 33, представлявана от кмета Й Ф, да заплати на адвокат А. В. Ч., член на САК с личен номер *****, с адрес гр.С, ул."П" № 5, ет.3, офис 1, на основание чл.38, ал.2 вр. чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата, сумата от 400.00 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца Ж. А. Х., ЕГН *****, по настоящето дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____